

масса бѣха до толкозъ не ясни, разбѣркани и даже противни на горѣ-рѣченото опредѣление, щото за подобни съзаклятници се считаха и опия, които милѣхаха и ридахаха за Славянска България. За самаго мене бѣха понятията не ясни, не само това, но и азъ съмъ вазиранъ отъ Русия, отъ превратътъ на 27 Априлий до (рѣчи го) испажданието на Соболева и Каулбарса отъ България, до краятъ на 1883. А че имаше до негдѣ пѣврать къмъ заблуждението ми и прѣзъ зимата на 1884 — 5, когато издавахъ «Кленало». Отъ пролѣтъта на 1885 трая си горѣ-долу до сега въ българо-славянскитѣ убѣждения и стрѣмления. Но понятията ми, прѣвѣтъ 1877 и 8 относително Русия се обистриха много и, при все това, азъ се затвѣрдихъ още по вече въ послѣдната посока.

Единъ само отъ виднитѣ български дѣятели, Тодоръ Икономовъ бѣ замислилъ още отъ начало да остане надъ и отвѣдъ настанжлите лични и партизански борби. Но и той не дотрая, — и той трѣбваше най-сетнѣ да се опълчи рѣшително противъ агенти-българо-славянскитѣ стремления, които отъ 6 Септември взеха рѣшително върхъ.

Азъ до края на 1884 бѣхъ рѣшителенъ поклонникъ, борецъ за тѣрновската Конституция, противъ Батемберга и консерваторитѣ. Каравеловий режимъ ме разочарова и, като повник-ижъ въ тая конституция, открихъ въ нея безбройни неясности, противорѣчия, безсмыслици и недостатъци. Отъ пролѣтъта на 1885 се предадохъ рѣшително противъ Батемберга и неговата коварна политика, почнахъ заговорътъ за испажданието му и се борихъ и боря противъ режимитѣ и лицата които го наслѣдиха.

Но прѣвѣтъ всичъ тия 10 години азъ съмъ задържалъ по простата сила на инерцията, оная посока на уважение къмъ себе си, къмъ думата си и къмъ дѣлото си въ разнитѣ борби, нова инститтивно странение отъ частна партизанска или пъкъ лична безчестностъ, посока, въ която бѣхъ тластижъ слѣдъ горчивото ми разскайване въ тѣмницата и отъ замислитѣ ми да прѣобразувамъ свѣтътъ възъ началата на добродѣтельта. Азъ не съмъ билъ и не съмъ зъль, нито коварентъ, нито страхливъ. Всѣкога съмъ общачъ да помагамъ на другите и да се жертвувамъ за дѣлото. Но радвалъ съмъ се и съмъ желалъ и желая нещастието на личнитѣ си и партитни неприятели. Моятъ лични неприятели обикновенно сѫ